

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobce: M. H.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 6. 2019, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 12. 12. 2018, č. j. X, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se zrušuje** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 26. 6. 2019, č. j. X, žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 12. 2018, jímž žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje

zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 29. 11. 2018 nebyl žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 %. V řízení o námitkách žalobce proti tomuto rozhodnutí si žalovaná vyžádala posudek lékaře České správy sociálního zabezpečení, podle něhož zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě prvního stupně od data 1. 2. 2019. Od uvedeného data žalobce tedy splňuje podmínku invalidity potřebnou pro nárok na invalidní důchod, avšak nesplňuje podmínku druhou, tedy podmínku potřebné doby pojištění, neboť v období od 1. 2. 2009 do 31. 1. 2019 získal pouze 303 dnů doby pojištění a v období od 1. 2. 1999 do 31. 1. 2019 získal pouze 7 roků a 24 dnů doby pojištění.

2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalobu, ve které požadoval, aby krajský soud „rozhodl o výplatě důchodu ode dne odevzetí, neboť nemoc je celou dobu stejná“. Domnívá se, že na výplatu důchodu má nárok.
3. Žalovaná se k žalobě žalobce nevyjádřila.
4. Krajský soud provedl důkaz žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 6. 2019, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě a dávkovým spisem žalobce a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 5. 3. 2020 a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového i dávkového spisu, jakož i výpovědi žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl dříve uznán ode dne 10. 2. 2009 částečně invalidním, byl mu přiznán částečný invalidní důchod; od 1. 1. 2010 se pak jednalo o invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě se u něj jedná o od data 8. 9. 2014 o invaliditu prvního stupně. Při kontrolní lékařské prohlídce konané dne 12. 3. 2018 nebyl žalobce uznán invalidním v žádném stupni invalidity. Následně dne 7. 11. 2018 podal žádost o invalidní důchod. Na základě této žádosti byl posouzen jeho zdravotní stav lékařem OSSZ v Ostravě dne 29. 11. 2018 se závěrem, že není invalidní. Jak již bylo uvedeno shora, žalobce proti následnému rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2018, jímž byla jeho žádost o invalidní důchod zamítnuta, podal námitky. O těchto námitkách rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Jelikož se rozhodnutí soud v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podáním tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise ze dne 5. 3. 2020 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z nálezů praktického lékaře MUDr. H.P. ze dne 12. 2. 2018, z nálezů Vítkovické nemocnice, Centrum péče o zažívací trakt, MUDr. M. Š. ze dne 10. 9. 2018, 5. 11. 2018 a 4. 2. 2018, z nálezů EMG MUDr. R. ze dne 1. 2. 2018, neurologa MUDr. L. G. ze dne 2. 2. 2018 a z žalobcem předložené lékařské zprávy Vítkovické nemocnice z hospitalizace od 28. 1. 2019 do 1. 2. 2019. V diagnostickém souhrnu zdravotních omezení žalobce uvedla posudková komise opakované ataky akutní pankreatitidy, toxonutritivní

nyní ve stadiu chronické pankreatitidy a ve stavu stabilizovaném, steatofibrozu jater, obezitu, diabetes mellitus recens, artritida, cholecistopatie, syndrom závislosti na alkoholu s projevy emoční disbalance, lehkou motorickou a středně těžkou senzitivní neuropatii n. mediánu v oblasti karpálních tunelů. U žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je podle závěru posudkové komise chronické postižení slinivky dobře stabilizované s exacerbací pouze při režimových chybách. V tomto základním onemocnění byl v únoru 2018 zjištěn diabetes mellitus, který má za následek obdobné pracovní omezení jako pankreatitida (neschopnost výkonu těžké fyzické práce a práce s toxickými látkami). Toto základní zdravotní postižení podřadila posudková komise pod kapitolu XI., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 329/1999 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí této položky 25 % a s přihlédnutím k prokázanému diabetu mellitu a lehkému postižení nervu mediánu oboustrannému zvýšila toto hodnocení o dalších 10 %, tedy na celkových 35 %. Posudková komise MPSV ČR učinila tedy závěr, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí 26. 6. 2019 byl žalobce invalidní, jednalo se o invaliditu prvního stupně, a to bez přerušení.

7. Krajský soud v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání žalobou napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, kterým tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí dne 26. 6. 2019 byl invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovních schopností nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovních schopností u žalobce činil 35 % a tento závěr jednoznačně z citovaného posudku PK MPSV ČR vyplývá, přičemž o jeho úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvod pochybovat. Posudek nepochybně vychází z úplné zdravotní dokumentace žalobce a na jeho vypracování se podílel nejen posudkový lékař, ale i další odborný lékař – internista, tedy lékař z oboru nemoci, která je v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce dominantní. Pro projednávanou věc je podstatný závěr posudkové komise, který je odlišný od posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení, a sice ten, že invalidita prvního stupně trvá u žalobce bez přerušení od 8. 9. 2014 (před tímto datem byl žalobce uznán invalidním ve stupni II.) a nikoliv od data 1. 2. 2019, které stanovil lékař ČSSZ. Pakliže žalovaná posuzovala podmínku doby pojištění u žalobce se zřetelem k datu vzniku invalidity 1. 2. 2019, dopustila se tak vady řízení, neboť žalobce byl invalidní nadále, a to nepřetržitě, jak je uvedeno shora.
8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalované v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 z. ř. s. zrušil a podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Při vydání nového rozhodnutí bude žalovaná vázána závazným názorem krajského soudu v tom, že žalobce byl nadále invalidní, jednalo se u něj o invaliditu prvního stupně od 8. 9. 2014 nepřetržitě doposud, přičemž před tímto datem byl uznán od 10. 2. 2009 jako částečně invalidní a od 1. 1. 2010 jako invalidní pro invaliditu stupně druhého.

9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšný žalobce se toho práva výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. června 2020

JUDr. Petr Indráček

samosoudce